

Нолхоз идорасидамиз. Гира-шира тоғондоқ дала айланб юрган раис эндигина бу ерга келиб турган экан. Урта бўйли, қирқ ёшлар чамасидаги, кўринишдан содда бу киши камсухон экан. Салом-алиқдан сўнг ҳол-аҳвол сўраган эдик, у:

— Унча яхши эмас, — деб қўя қолди.

— Нимаси яхши эмас?

— Нимаси бўларди, ўтдан яқин-дагина кутулди. Сугориш ҳам қийинлиги, суя ҳам.

Ўша парасириш қандай бораётганини, бир гуруҳа илгор пахта-корларнинг республикамиз кишлоқ меҳнатчиларига Муромати-га жавобан бу ерда қандай иш-лаш қилинётганини кўриш ва билиш ниятида далага чиқдик. Эгит оралаб юриб ҳар тўп ўзада бир нечадан қўсақ ва кўппаб гул се-надик. Гектарлар тўла. Бу, комму-нист Лафес Суяров ва Норқобил Турдиев каби мохир универсалчи-лар, Поён Уктамов, Умарзоқ Сариев каби сувиқлар билан қўшни авмай, қалб қўри билан ишлаёт-ган бригада экан. Бу азаматлар 80 гектар майдоннинг ҳар гекта-ридан 40 центнердан дурдона ет-казиб бериш ниятида меҳнат қи-лишадир. Ишларининг бориши ваъданинг баҳоринишдан дало-лат бериб турибди.

12-бригадага коммунист Меили Тошмуродов бошчилик қилади. Гектарларнинг тўналиги, ўқариқ-ларнинг қалта ва соғлиги, сув қўллатилган бир парча ҳам мей-дон йўқлиги бригада меҳнатчи-торлари ва сувиқлари ўз касб-ла-рини жондан савадиган омилор кишилар эканлигини кўрсатиб ту-рибди. 75 гектар майдондаги экин икки марта озиклантирилган, узун-наснага ва кўндалангига уч марта култивация қилинган. Тупроқ илқдек майин. Далада бирорта бегона ўй йўқ. Ўзалар тўрт-беш-тадан қўсақлаган.

— Бутур уч марта қарадирн апирилган бўлса ҳам 38 центнер-дан хирмон кўтаргандик, — дей-ди Меили ака, — бу йил 45 ни кўзлавланамиз.

Коммунист Боймурод Раҳимов бошчилик 16-бригада ерлари Жон-бўзсойнинг эри атигага жойлаш-тир. Бу йил ерлони йилгит 20 азе-мат билан 50 гектар ерни ўзлаш-тириб, пахта етиштира бошлагани-га уч йил бўлди. Утган йили 37 центнердан нок олтин хирмони кўтарган мазкур бригада аъзола-ри бу йил 40 центнердан ҳосил олишга бел боғлашган.

— Ҳамма майдонга квадрат-у-лаб чигит эканамиз, — дейди бри-гадир. — Ҳозир ҳар гектар ерда ўртача 82-83 минг тупдан қўчати-миз бор. Ҳамма ҳаракатимиз ана шу қўчатирилган биронтимиз ҳам нобуд қилмай саклашга, кўпроқ ҳосил шохи пайдо қилишга, гул

ШИНГИЛ ХАВАРЛАР

БИРУНИИ. Район маркази-да 72 ўринли янги шифохона ишлай бошлади.

У. Қурбонбоев.

АНДИЖОН. Шаҳардаги Ар-тељ маҳалласи аҳолиси ўз ку-чи билан 400 ўринли ёнги кино-театр биносини қуриб битказди.

Н. Иноков.

Баракка

УЧ ОҒАНИИ БОТИРЛАР

— Галланинг чўғи пастроқ кўранадими, дей-мен?

— Ладикорлинда шундай. Лекин биз томон-ларда бугуджо яхши бўлди.

— Иданола-я?

— Ҳа, айниқса комсомоллар бригадасида ҳо-сия беради...

Икки йўловчи ўртасида бўлиб ўтган ана шу гап-суз бизни Ўзбекистон районидagi Иданонов номи соҳаси томон етказди. Соҳанинг «Комму-низм» бўлими идорасидан ҳеч нимани топпадим. Ҳатто қоронғу ҳам далага — ишчиларга қўмақ-лашгани чиқиб кетибди. Яхшиям дон ортган юн автомашинасига дўз келиб қолдик.

— Комсомол-шлар бригадаси даласига қандай борсан бўларди?

Шофер йилгит илқини қўлида, ярим соат-лардан сўнг қайтиб келишгани, бизни хотанга жой-нига олиб боришини айтиди. Қўндоқ. Ниҳоят у айтиган вақтида етиб келди. Машинага тушдик. Ҳамаёни, катта бўйдан галларор томон бурлиб кетдик. Қарич-қарич олтин боғлардан шундай сер-донлик, ҳатто қалдизик қўрқомай бир томонга эгилиб кетди. Дала тўралаи қомбай ўрмалоб қолдик. Штурвалда ўтирган ёшгина йилгит пай-гада ошмистан чавандоқ сингари олға иштилди. Қомбайи ҳалас-қисоёси бошқариш қамраб олади. Оралаи суя ўтмай, у бизга қиллашди. Қар-расаб, дункер дон хўплайвериб, тўлиб-топиб ке-тибди.

Юн автомашинаси ваэмин ториб борди-да, қу-донини қомбайи бунерига тўғрилади. Тўғ, қил-қил-да бугуджо шовулдаб тўғида бошлади. Қомбайчи йилгит худди шу бугуджо сингари қилқилди юзла-ридаги тер томилиларини кўрсатиб бермоғи бил-дан сийдири ташлар экан, шоферга қар коти-ди:

— Сая қаллаб қолдинг, чоғи?

Шофер мудом қўлиб турадиган қопқора қўла-рини ундам бир дақиқа олиб нозди-да, меҳмон олиб келди, деганди бизга ишора қилди.

Қомбайчи Рустамжон Ҳамидов ва унинг меҳ-натсояр дўстлари — комсомол-шлар галлачи-лик бригадасининг бошлиғи Исмомилдин Турдалиев ҳамма меҳаник Мўдиджон Раҳмонов ҳақида боғли шофер йилгитдан ҳам жуда кўп салимий галларини эшитган экан. Уларни уч оғани — ботирлар дейишди, одамлар деганди шофер. Ма-на энди ешлар даласида туриб, ўш қўсил чўғи-ни ўз қўлимиз билан кўриб, булгач илқич ҳосил қилганимиз.

Рустамжон бунерини бунаттаб, қомбайида ир-ғи тушди-да, даставвал биз билан қўрилиш, ён-га агрегатининг уч-қўб ённи қўлаи кечира бош-лади. У баъзи деталларни мовдлаб, болет, винг-ларни бурас қўйди. Сунгга қойил қўрилишни ба-та билан артиб, бизни қўлиб қўлга алатди.

Бу маҳал кул ёшчи бўлиб қолган экан. Бригада ишларининг бошлиғи бу бригада ўтган йили ҳам галлардан юкори ҳосил еттиштирган экан. 25 гектар сугориладиган майдоннинг ҳар гекта-ридан паллағи 86 ўринга 42 центнердан бугуджо топишқорлик. Ҳосили ўриб-йилги олинган ерлар-нинг 20 гектарига махсусхўри ақилиб, 78 тон-

ЖОНБЎЗСОЙ ЖОНКУЯРЛАРИ

ва қўсақнинг тўқилишига сира йўл қўймасликка қаратилган.

— Бошбўдоқдан, яъни суя ўл-чаб бериладиган дамбадан то бизнинг қаргаларча бўлган ме-софа 40 километр, — дейди ў-зага суя тараётган Мирза ака Эл-муродов, — шу босдан биз ўзи-мига ажратилган суви ҳам тўла оломлаймиз, маълум бир қисми бўлиниб кетади, бир қисми йўл-йўлакка ерга сингади. Шундай бўлгач, етиб келган суядан ниро-яда тежамли фойдаланмасек ў-зага толиқтириб қўямиз. Ўзага то-лиқиди деган суя қамиди 10-15 процент ҳосил йўқотилди демак-дир. Шуни эътиборга олиб, биз ерга кўпроқ чиритилган гул сол-дик. Гулг ўсимликка озукча бўла-ди, ҳам бор наминг тез бўлиниб кетишига йўл қўймайди. Ма-на шу сиз кўриб турган участкага чигит униб чиққандан кейин 60 кун де-ганда суя олди. Сугориш агро-техника қондаси талабидан 20-25

кун кечиккан бўлса ҳам, ниро-я тарли толиқмади. Биринчи суядан кейин уч кун ўтиши билан тупроқ нәмлигида сифатли култивация ўтказдик. Нормидаги озукани ҳам бериб бўлдик. 12-14 та ҳосил шо-хи пайдо бўлган участкаларда че-канкени бошлаб юбордик.

Парваришни жадаллатиб, ҳосил-нинг етилишини тезлаштирамиз, август ойининг иккинчи яримдан термини бошлаймиз, гектаридан 25 ўринга 38 центнердан дурдона ундирамиз, республиканинг улкан хирмонига 4500 тонна «оқ олтин» тўқамиз! — Колхоз меҳнат аҳли-нинг шiori шу. Бу, ҳар бир дек-коннинг кўнглидаги гап.

Далаларда давом этаётган қиз-гин иш, меҳнат аҳлининг ғайрат ва шикости қўзлаган маррага етиш мукеррер эканлигидан дало-лат бериб турибди.

З. ИСРОИЛОВ,
Қамаш районидagi Ленин номи колхоз.

Қ У М Р И

О Ч Е Р К

Бу қабр ҳали чўзмаган, чўймайди, чўнгангай! Қабр эбратига келиб-кел-тувчиларнинг асри ушмайди. Баҳор келиши билан бу қабр ҳам баҳор жилосини олади ўзига. Лолақизгал-доқлар, қирмиз чечалар, муаттар хидли ранг-баранг гулларга бурқана-ди.

Даровек, бу қимилнинг қабриб! Алай-ми 6 аниблар зотидан бирортасини. Пу-йў, бу қабр остидаги қишн уларнинг барчасидан қўдратлироқ, муътабарроқдир. Ҳа, у меннинг азиз ҳамқиллоғим — Қумри Қосимов!

Қабрдон ҳамқиллоғимнинг қабри ҳали чўнмаган, чўймайди, чўнгангай! Иттифоқ, баҳор келати, баҳор. Баҳорини қанчалик севарди бу шад-лод қиз! Ҳали-ҳали аслайман: у жанг-га ҳам мусофиро баҳор кунларидан берида йўнаган экан...

Фронтдан хат келди. Қумри шу қад-лар қайтга чўнган экани, уни қаё-риб келган почталовчи ҳам пайқа-май қолдибди. Қиз кўп қонвертини кў-риб қўянонча тушди. Ахир қўномай бўладими, у билан 10 йил бир ма-табда ўлиди, бирга ишлади, севди, севинди. Энди орзулар ушалади де-ганда, немиг галларлар Ватанга хуруж қилди... Ҳайдаржон биринчи-лар қатори фронтга жўнади.

Ма-на, бир йилдирки, у душман билан юзма-юз, жон бериб, жон олти. Қумри қатлаги ҳар, жон оғани тавор-қарор ўйир эди. Унга қандай жавоб анишин йиларди қиз. Бекор ўтирган йўқ, ертелда иш-лапти. Ҳар кун 2-3 кишининг иш-ни баъаритди. Ленин Ватанинг мусофиро осмонда қора қалхатлар ажал уруғини сочиб юрганида... бу қифо қиларининг!

Фақат шу ҳақда йиларди қиз. Опа-

Ватанга бўлган чомси муҳаббат, қалқига бўлган садоқат, гражданик бурчини аниқ тўшунган. Қумрида душман билан бу ерда туриб эмас, фронтга бориб курашини, юзма-юз туриб қисос олиш мақсади туғди қи-ларди. Ҳайдаржонга: «Мени кут, тўз кунда жангга йўналим, сен билан елкама-елка туриб галанда олайман, аниб эри» деб хат битди у...

Қумри район комсомол комитети-да. Унинг қўлида «Мени фронтга юборишингизни сўрайман», деб ани-лан ариза бор.

— Сизнинг ҳозирги қилаётган иш-ингиз ҳам юқинча эмас, — деди комсо-мол комитетининг секретари Вахро-мов, — сиз тўқитган мато фронт учун, солдатлар учун жуда зарур. Менимча сиз шу ердан туриб фронт-га кўпроқ манфаат кўрсатасиз.

— Хотин-қизлар, — деди унга жавобан Қумри, — фронтда қачин иш қилмайдилар. Мен ўз етаногим-да инвалид онамни қўрибди ке-таман. Менинг йўқитим асло билин-майди.

Қумрида фронтга бориш иштиёқи шу қадар зўр экани, мамлакат ич-қарисидики ҳамма иш унга майда, аҳамиятсиз бўлиб кўринган экан.

Қумри қарбий қисмларнинг бири-да 3 ой таълим олгандан кейин, Ма-ска йилидаги госпиталга юборил-ди. Қиз бу ерда ҳамшира бўлиб яра-дорларни жон-қили билан далолат, уларга ғиритгон бўлиб, руҳини кў-тарарди.

Қумрининг бирда, арта тонг пай-тида душман самолётлари госпитал-га жойлашган районни бомбардиро-қилди. Госпиталнинг қолган-қутгани мамлакат ичарисига қўйилганлигидан бўлди. Лекин Қумри фронтдан ўзоқ-

лашини сира-сира истамас эди. Ко-мандиринга шу нотаи олак ариза банд, бир неча бор қириб чиқди. Командир қўнмагандан кейин баттар жархаша қилиб, лиҳоят мақсадига эришди. Қумри Украина тупроғида ҳарикот қилаётган полкларнинг би-рига жўнаб кетди.

Ҳайдаржон қиз, ахир шомол асоди. Қисмларини ҳар бир ларич тупроқ учун курашмоқда. Душман оранга ченалмади. У, дарёнинг нариги то-ғига етиб олиб, ўша ердан анибна ўт очлти. Қисмга дарёнинг душман ағаллаб турган қирғоғини заёт эти-ши.

Оқсизда бир настига тавҳа, осо-йичта қолган. Қумри нималаридир ўйлаб ҳаёл сурарди.

Уруш не-не оғдатлар келтириши-ни тарихлар, китоблардан, раҳматли тоғасининг ҳикоятларидан, ишлардан кўриб билган Қумри эди уни ўз бо-шидан кечирмоқда. Қиз урушнинг ҳамма машаққатларига қўнқиб кет-ди, азоб-уқубатлар унга заррача би-линмас эди.

Энди у фақат бир нарсани истар-ди: уруш тотороқ таъом бўлсин, я-ни боришча шу ерда бўлмас, унга қайтиб бўлса ҳам Ҳайдаржонни бир-қирин, унинг қолта матрур боксини, ўзини оқитганини, галларга ҳисса қўнганини намоиш қилсин.

Қумрининг бу ширин хаёли бунд-ди. Ҳужумга ўтишга бўйруқ бери-лганди, урра садолари янгради. Бу — Советлар ураси! Шу урра Қумрини жангга, курашга, шикости қорлар-ди, галларга даъват қиларди. Шу ал-подда қисм жангчилари тоқини дар-ёни кечиб ўтдилар. Булар орасида менинг қабрдои ҳамқиллоғим Қумри

ҳам бор эди, зафарларга ёр эди. У қитқик олинув, даҳшатли жангдан ярадор бўлган солдат ва офицерлар-ни олиб қичар, уларга мадад берар-ди.

Менинг қабрдон ҳамқиллоғим фронтда фақат меҳнатчи ҳамшираи эмас, доворик жангчи ҳам эди. Ўй-р неча марта автоматлардан ўқ узи, гранаталар ғиритди, раведкаларга бўлади, фашистлар билан юзма-юз туриб жанг қилди.

Бир негати жангга қўнгина сол-дан ва офицерлар ярадор бўлди. Қисм бирхуҷа кейинга сийланди. Қисм жангчилари юмандирсиз қоли-шибди. Ершов йўқ. У, ёни ярадор бў-либ қолган, ёни ҳалок бўлган. Уни излаш керак. Бунинг учун илгарига, душман қирғиғи бориш керак.

Бу оғир вазифани Қумри бақарди. — Рухсат этинг ўртоқ лейтенант, — деди у командир ўринбосарига, — мен уни топиб келаман.

— Отилаётган ўқларни кўришчи-ми, олдинга бориб бўлмайди.

— Бора оламиз, фақат рухсат қил-сангиз бўларди, — деди Қумри қатъ-ий.

Қиз катар экан, лейтенант унга рухсат берганига тўшаймон қилиб оқсиздан қайиб қолди.

Қумри ўз жаеуригининг, қўрмас, қордаги алақининг ўшанди кўрсат-ди. У ўрмалоб бориб, беҳуш ётган ярадор командирни топди. Унинг ара-сини боғлади-да, унга биринчи бр-дан кўрсатди. Энди уни қандай бўй-масиб олиб чиқиб керак.

Ярадорнинг жанг майдонидан олиб чиқиб учун оғдатла нотиқилан ёни нотиқилансиз ники ишчи нарсан бўла-ди. Лекин ҳозир Қумри бу ишни ба-ғиз ўш бақариши керак. Шунинг учун у ўз тақрибисига суяниб, яра-дорни елкасига олди ва ўзидан икки қўлини оқитганини, галларга ҳисса қўнганини намоиш қилсин.

Қумрининг бу ширин хаёли бунд-ди. Ҳужумга ўтишга бўйруқ бери-лганди, урра садолари янгради. Бу — Советлар ураси! Шу урра Қумрини жангга, курашга, шикости қорлар-ди, галларга даъват қиларди. Шу ал-подда қисм жангчилари тоқини дар-ёни кечиб ўтдилар. Булар орасида менинг қабрдои ҳамқиллоғим Қумри

етиб қолди. У ниҳоят ҳушига келар-кан, шунини ўйлади: «Нахотки умрим таъом бўлади, нахотки кураш давом этмайди, нахотки шунча хизмат қи-либ, галларга қичи қолганда ўша хиз-матлар хузурини қўрқайман».

Қумри шу алподда эмаслаб юра бошлади. Ваку ярим кетадан ойғил. Қиз қабрига кетишини ҳам билмайди, ҳақ нарсани кўрмайди ҳам. Тоғи ота-бошладанда у ўзига таниш бўлган қичкина бир қишлоққа қилинлади. Фашистлар ўзоққа отутич артиле-ридан ўқча тутиб ва ҳаводан бом-бардирмон қилиб, бу қишлоқни бай-рон қилиб ташлаган. Қиз бу ердан санитария пунктини топа олмади. Ҳатто бу ерда йўл кўрсатадиган би-роқ ишчи ҳам йўқ.

Қиз қон кетиши сабабли қиз яна ҳушсизланди. У ҳушига келиб юзи-ни оғитди, ўзини қалқал ичиди жойлашган санитария пунктига кўр-ди.

Қумри госпиталда. Операция сто-лига оғидан ярадор бўлган қизни оғитишди. У алаҳлаб бир нималар дейди, оғидан бинтини ечиб олиш-ди, тўғирин ечиб эмас, ишчи олиш-ди. Оғирини жуда қаттиқча ўқшайди, у фақат илграйди.

Бир ойдан кейин Қумри ўзини ечи-миш қиз қилди. Яра аста-секин туга-ла бошлаган экан. Энди у фақат бир нарсани қанқиди. Лекин Ҳайдаржонни ўйларди, ҳосил. Қани эди бир марта бўлса ҳам Ҳайдаржонни кўрсатса, ке-лип...

Нотехон экин оғилди, ҳамшира ҳамроҳидаги бараста қомати бир йилгит Қумрига қараб олиб бошлади. Қумри уни дарров таниди, таниди. Бир лаҳза ҳушидан кетди. У Ҳай-даржоннинг ҳароратли бағрида қўз олди, меҳриғиға тўлиқ шу бағрда қудди, йилгиди, севди, ардоқланди, бу бағрда туриб унинг иссини лабба-рига иштиди — тўйиб-тўйиб ўлиди.

— Мен сизнинг бунчалик жасора-тингиздан беҳабар эканман, — деди Ҳайдаржон севгилисини қайта-қайта қўчиб, — газетда суратингиз-ни кўрдим. Сизга қарбий қичиш шун-ча ҳам ярашибдики, асти қўндинг, Гаега бир пастда қўнган-қўлга ў-ди, довораклигиниғизга ҳамма тасе-лаи айтиди.

Қумри йўманиб ерга қаради: — Буларнинг ҳаммасида сиз, сиз-нинг муҳаббатингиз сабаб, — деди қиз тўғилгани.

Ҳайдаржон қандайдир бир турур билан қисилгани қиз очди, қўрағи-даги орден ва медаллар қарқлаб кет-ди. У ҳам ўзиди йўқ шод эди: — Биласизми, Қумриқон, кечкурун

ПАХТАКОРЛАР МАМНУН

Колхозчилар энди шийпонга чиққан эди. Ўзоқдан мотоциклининг овози эшитил-ди.

— Саттор ака бўлса керак, — деди Ҳа-зорасп районидagi «Октябрь» колхозининг бригада бошлиғи. — Соғдай аниқ юради-я. Ҳамма кўча лоток ўрнаштирилган моти-циклини ўраб олди.

— Мен айтган кўк йўлни рўмолини олиб келдингизми?

— Мен илтимос қилган кўйлакликничи?

— Ҳа, ҳаммасини олиб келдим, Онебиби, сен хафа бўлма, базамизга яқинда «Рубин» телевизор келтирилади. Шунда биттасини сенга ўзим олиб келаман.

Ҳазорасп район матбуот жамияти ходи-ми, Саттор Каримов шу дозалар кунларда савдон дала шийпонларига, бригадаларга қилаётган лоток, кўча савдо магазинлари-ни кўрасиз.

К. ШАЛОПКИН.

полкимиз сизларнинг полкитизга келиб қўшилди, фашист оғилани ана энди биздан кўрини.

Уш бахтли оқшом — Ҳайдаржон госпиталда қириб қолган оқшом Қум-ри учун-бир ўмр севди чинмас бўлаб қолган эди.

Қумрининг ҳаётида кўп оқшомлар ўтган. Аммо бу оқшом унинг кў-ли оғидан асло кетмасди, ўшанда у янсоқнинг шундай бир заққашани-ни сурдини, ундан илгари ҳам ва ундан кейин ҳам бундай ҳолини бош-дан кечирмагандир!

У оқшом бошда оқшомларга ў-қаш жуда оддий эди. Бирок Қумри кўндалан оқшом, илтибоб юрган ато-на мақсадида оғитгани учун у оқ-шомни жуда қаттиқча ўқшайди.

Қумрининг яраси оғир эди. У ҳа-ётдан сира қўнғил узмав ва узоқ-масди, аммо негандир баъзан руҳсиз-ланди.

— Мен, — деди у Ҳайдаржонга, — ёруғ юр зулмат устидан галлаба қи-лишга албатта ишонман. Охтимо, у кунгача мен яшасаман. Лекин бошқалар яшаб, у кунларни кўради! Тарин бизга баҳор қайтиб келади, ана боғларда гуллар очилди, аммо...

Қумри ана шу ҳаммомни айт-ган экан, кўндаланга ёш олиб, бош-ни Ҳайдаржоннинг қўнига қўйди.

Қумрини юлқонини қишлоққа Ҳай-даржоннинг ўзи кўзатиб қолди. Қум-рини бутун бир қишлоқ қичиб кў-ли — ўшанда ҳамқиллоғининг ора-сида мен ҳам бор эдим. Бечора қиз ҳаста эди.

Ҳайдаржондан қор хат келгани-да, у йўқ эди...

Қабрдон ҳамқиллоғимнинг қабри ҳали чўнмаган, чўймайди, чўнгангай! Иттифоқ, баҳор келати, баҳор. Ҳар баҳор қилганида бу қабр баҳор жилосини олади ўзига. Лолақизгал-доқлар, қирмиз чечалар, муаттар хидли гулларга бурқанади бу қабр. Баҳорини қанчалик севарди бу шад-лод қиз. Шу тўғилди унинг боши-дан бир ўмр баҳор аримайди. У — мусофиро баҳор қиз бўлиб қолди.

Қизилик тарихида яқинча атога бўлган Улуғ Ватан урушининг ту-тағига 20 йилдан ошди. Лекин, ўша даҳшатли кунлар ҳеч қачон аслад чўнмади. Қўнмиллати совет ишчи-лари қатори гитлерин галлардан би-дан наҳрамонларча жанг қилган ала-қаримиз, шу жумладан ўзбек хоти-н-қизларининг ном, шу қаторда гиж-дуволик Қумри Қосимовнинг ном ҳам ҳамма ҳурмат билан тилга олинди.

О. ЖУРАЕВ.

ПЕНСИЯЛАР ТАРҚАТИШНИ ЯХШИЛАЙЛИК

Колхоз аъзоларига пен-сия ва нафақалар бериш тўғрисидаги Қонун Ўз-бекистонда қандай амал-га оширилади?

Колхозчилар соци-ал таъминоти республика-ни кенгайитиш лиянда бў-либ ўтган навабдаги мажлисида ана шу маса-ла муҳомада қилинди. Унда алон ҳодимлари-нинг колхозчиларга пен-сияларни уйига етказиб бериш соҳасидаги иш-ҳақида Ўзбекистон ССР алонча министри ўртоқ Ва. Яўдошев ахборот бер-ди. Бу иш асосан йўлга қўйиб олинганнинг таъ-кидлаш билан бира, бу соҳада рўй бераётган қамчиликлар ҳақида ҳам гапирди.

Шунингден, мажлисда Шўрчи район колхозчи-лар соци-ал таъминоти кенгашининг янги Қо-нуни амалга ошириш соҳасида қилган ишлари ҳақидаги ҳисоботи тил-ланди. Бу районда кол-хозчиларга пенсия ва на-фақалар тайинловчи қомиссия ҳам тўзилма-ган. Колхоз соци-ал таъ-минот кенгашларининг иш йўлга қўйилмаган.

Колхозчилар соци-ал таъминотининг респу-блика кенгаши Шўрчи рай-ондаги колхозларда рас-мийлаштирилган барча пенсия ҳужжатларини қайтадан текшириб чи-

қиш ҳақида қарор чи-қарди.

Мажлисининг охирида республикада колхозчи-лар соци-ал таъминоти юзасидан ярим йил мо-дальда қилган иш-ларга ялун аслади. Ҳо-зир республикада янги қонун асосида қарийб 284 минг колхоз аъзоси-га пенсия тўланмоқда. Шу жумладан, ўн минг-дан ортқ инвалидлик пенсияси ва 3400 оила-га бонувчисини айлатор-ган минусабати билан пенсия тў

